

væsentligt, at de hidtil af Kommissarius for Konfiskation af tysk og japansk Ejendom betalte Aarsafgifter for de i Medfør af § 20 i Lov Nr. 132 af 30. Marts 1946 til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart overførte hidtil tysk-ejede Patenter ikke længere erlægges, efter at Danmark under 30. December 1946 har tiltraadt den paa en Konference i London den 29. Juli 1946 vedtagne Overenskomst om Udnyttelse af konfiskerede Patenter, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 286 af 14. Juni 1947. Indtægterne i 1947—48 kan kun forventes at blive ca. 1 100 000 Kr., altsaa ca. 100 000 Kr. mindre end budgetteret. Hertil kommer, at Patentansøgningernes Antal og Antallet af udstedte Patenter er steget fra henholdsvis 3 347 og 1 034 i 1945—46 til 5 082 og 1 106 i 1946—47. Da de i Patentloven foreskrevne Indleveringsafgifter (50 Kr) og Udstedelsesafgifter (35 Kr. + 15 Kr. for Sider udover 3) langt fra dækker Udgifterne ved Ansøgningernes Behandling og Patenternes Udstedelse, medfører dette samtidig med en Forøgelse af Indtægterne en større Forøgelse af Udgifterne, idet Aarsafgifterne for de første Patentaar er forholdsvis beskedne. Stigningen i Udgifterne til Lønninger, Ekstrahjælp og Vederlag til Kommissionens Medlemmer medfører en Udgiftsforøgelse paa ca. 65 000 Kr.

Den paaregnede Indtægtsformindskelse og Udgiftsforøgelse andrager herefter henholdsvis ca. 100 000 Kr. og ca. 65 000 Kr., tilsammen ca. 165 000 Kr.; og da der i Finansloven er paaregnet et Indtægtsoverskud paa ca. 109 000 Kr., maa Regnskabsunderskuddet paaregnes at blive ca. 56 000 Kr.

Da det maa anses som naturligt, at Udgifterne ved Patentinstitutionens Opretholdelse dækkes af de Afgifter, der indkommer for Ansøgninger af Patenter m. m., bør disse forhøjes. Under de foreliggende Omstændigheder bør Forhøjelsen helst virke saa hurtigt som muligt. En Forhøjelse af Aarsafgifterne vil i den foreliggende Situation

næppe være rimelig, dels fordi disse Afgifters Størrelse er nogenlunde paa Linie med Udlandets, dels fordi en Forhøjelse af disse Afgifter naturligst synes at burde foretages i Forbindelse med en eventuel Revision af Patentlovens øvrige Bestemmelser. En Forhøjelse af Indleveringsafgiften og Udstedelsesafgiften, jfr. Patentlovens §§ 11 og 20, synes derimod naturlig, naar Hensyn tages til det øjeblikkelige Prisniveau, i hvilken Henseende kan henvises til, at den tekniske Forundersøgelse og Behandling af en Ansøgning, bortset fra generelle Omkostninger til Personale, Kommissionens Medlemmer m.m., i Finansaaret 1938—39 gennemsnitlig kostede 34 Kr. 17 Øre og i 1946—47 58 Kr. 10 Øre, d. v. s. en Stigning paa 70 pCt., medens Udstedelse af et Patent (Trykning og Korrekturlæsning) i 1938—39 gennemsnitlig kostede 53 Kr. 73 Øre og i 1946—47 92 Kr. 45 Øre, d. v. s. en Stigning paa 72 pCt.

Dersom Indleveringsafgiften, der nu er 50 Kr., forhøjes med 25 Kr. til 75 Kr., og Ansøgningsantallet, i Forhold til det i indeværende Finansaars 5 første Maaneder indkomne, anslaaes til 4 600, vil den forøgede Indtægt herved blive 115 000 Kr. aarlig.

Forhøjes Udstedelsesafgiften fra den nugældende Sats, 35 Kr., med 15 Kr. til 50 Kr. og den nugældende Sats, 15 Kr. for ekstra Tryksider udover 3, med 10 Kr. til 25 Kr. og ansættes det udstedte Patentantal til 1 500, vil herved opnaas en aarlig Indtægtsforøgelse paa 45 000 Kr., idet det gennemsnitlige Antal af ekstra Tryksider pr. Patent i Finansaaret 1946—47 var 1½.

Indtægtsforøgelsen for et Aar vil heretter andrage 160 000 Kr.

Da Regnskabsunderskuddet ansloges til 56 000 Kr., vil der saaledes kunne paaregnes et aarligt Overskud paa ca. 100 000 Kr. eller for den resterende Del af indeværende Finansaar formentlig ca. Halvdelen af dette Beløb, saaledes at Regnskabet for Patentafdelingens Vedkommende antagelig kan udvise Balance.